

Anonymizované znenie

Preklad

C-707/21 – 1

Vec C-707/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

24. november 2021

Vnútroštátny súd:

Cour de cassation

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

17. november 2021

Navrhovateľka:

Recamier SA

Odporca:

BR

[omissis]

ROZSUDOK COUR DE CASSATION (KASAČNÝ SÚD, FRANCÚZSKO),
PRVÝ CIVILNÝ SENÁT,
ZO 17. NOVEMBRA 2021

Spoločnosť Recamier, akciová spoločnosť, so sídlom [omissis] v Luxemburgu (Luxembursko) podala [omissis] kasačný opravný prostriedok [omissis] proti rozsudku, ktorý vydal 4. júna 2019 Cour d'appel de Versailles (Odvolací súd Versailles, Francúzsko) (12. senát) v spore, ktorý vedie proti BR, bytom [omissis] v La Garenne-Colombes, odporcovi v konaní o kasačnom opravnom prostriedku.

[omissis]

[omissis] [informácie týkajúce sa konania]

Prvý civilný senát Cour de cassation (Kasačný súd) [omissis] [zloženie] po porade v súlade so zákonom vyhlásil tento rozsudok.

Skutkový stav a konanie

- 1 Podľa napadnutého rozsudku (Versailles, 4. jún 2019), vydaného po vrátení veci kasačným súdom (1. civ., 4. júl 2018, kasačný opravný prostriedok č. 17-20.610), luxemburská spoločnosť Recamier podala proti BR na luxemburských súdoch žalobu o vyplatenie určitej sumy z dôvodu, že pri výkone svojej funkcie správcu sa dopustil sprenevery majetku. Cour d'appel de Luxembourg (Odvolací súd Luxemburg, Luxembursko) rozsudkom z 11. januára 2012 konštatoval nedôvodnosť žaloby. Rozhodol, že keďže namietané pochybenia sú pochybeniami správcu pri výkone funkcie, zodpovednosť BR má zmluvnú povahu, a teda je potrebné vyhlásiť za neprípustnú žalobu, ktorá je výslovne založená na mimozmluvnej zodpovednosti, v súlade so zásadou zákazu súbehu zmluvnej a mimozmluvnej zodpovednosti.
- 2 Dňa 24. februára 2012 spoločnosť Recamier podala proti BR na Tribunal de commerce de Nanterre (Prvostupňový súd pre obchodné veci Nanterre, Francúzsko) žalobu o vyplatenie tej istej sumy z toho istého dôvodu na základe ustanovení luxemburského práva, ktoré sa týkajú zmluvnej zodpovednosti.
- 3 Cour d'appel (odvolací súd) napadnutým rozsudkom vyhlásil žalobu spoločnosti Recamier za neprípustnú v dôsledku toho, že právnu silu veci rozhodnutej luxemburskými súdmi treba posudzovať z hľadiska francúzskeho procesného práva, podľa ktorého žalobcovi už v prvom konaní prináleží uviesť všetky žalobné dôvody, na ktorých by podľa neho mohla byť žaloba založená (tzv. pravidlo koncentrácie žalobných dôvodov). Vyvodil z toho záver, že keďže účastníci konania, ich postavenie a predmet žaloby sú rovnaké vo veci, v ktorej vydal

rozsudok luxemburský súd, a v prejednávanej veci a žiadosť o náhradu škody je založená na tom istom dôvode, t. j. na sprenevere majetku, ktorá je vytykaná BR, spoločnosť Recamier nemôže uvádzať právny základ odlišný od toho, ktorý neuviedla včas.

Platné predpisy

Právo Únie

- 4 Článok 33 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, nazývaného „Brusel I“, stanovuje:

„Rozsudok vydaný v členskom štáte sa uznáva v ostatných členských štátoch bez osobitného konania.“

Vnútroštátne právo

- 5 Článok 480 code de procédure civile (občiansky súdny poriadok) stanovuje:

„Rozsudok, ktorého výrok čiastočne alebo v celom rozsahu rozhoduje o hlavnom predmete, alebo rozsudok, ktorým sa rozhodne o procesnej námietke, prekážke konania alebo akejkolvek ďalšej otázke incidenčnej povahy, má od svojho vyhlásenia právnu silu rozhodnutej veci v súvislosti so sporom, v ktorom bol vydaný.“

Hlavný predmet znamená predmet sporu v zmysle článku 4.“

Článok 4 odsek 1 občianskeho súdneho poriadku stanovuje:

„Predmet sporu je určený návrhmi jednotlivých účastníkov konania.“

- 6 Článok 1351, teraz článok 1355 code civil (občiansky zákonník), stanovuje:

„Právna sila rozhodnutej veci sa uplatní len vo vzťahu k predmetu rozsudku. Je potrebné, aby mal návrh rovnaký predmet, aby bol založený na tom istom dôvode, aby boli strany sporu tie isté a aby návrh podala rovnaká strana proti rovnakej strane v rovnakom postavení.“

- 7 Podľa judikatúry Cour de cassation (Kasačný súd), ktorá vychádza z rozsudku pléna zo 7. júla 2006 (kasačný opravný prostriedok č. 04-10.672, Bull. civ. č. 8), žalobcovi už v prvom konaní prináleží uviesť všetky žalobné dôvody, na ktorých by podľa neho mohla byť žaloba založená. Nie je prípustné, aby žalobca spochybňoval totožnosť veci v súvislosti s dvoma návrhmi s odvolaním sa na právny základ, ktorý neuviedol včas. V rozpore s právnou silou rozhodnutej veci tak postupuje strana, ktorá na základe zmluvnej zodpovednosti podá žalobu

s cieľom získať náhradu škody, hoci jej žaloba o náhradu tej istej škody na základe mimozmluvnej zodpovednosti bola zamietnutá právoplatným rozhodnutím súdu, pred ktorým sa nedovoľavala zmluvnej zodpovednosti (2. civ., 25. október 2007, kasačný opravný prostriedok č. 06-19.524, Bull. 2007, II, č. 241).

Stanoviská účastníkov konania

- 8 Spoločnosť Recamier tvrdí, že právnu silu luxemburského rozhodnutia netreba posudzovať z hľadiska francúzskeho práva, ale buď z hľadiska autonómneho výkladu tohto pojmu v práve Únie, alebo z hľadiska luxemburského práva, keďže uznanie cudzieho rozhodnutia v dožiadanom štáte nemôže mať za následok, že toto rozhodnutie bude vyvolávať viac účinkov než v štáte pôvodu, a luxemburské právo nepozná zásadu koncentrácie žalobných dôvodov.
- 9 BR tvrdí, že podľa pravidiel medzinárodného práva verejného má každý štát výlučnú právomoc na stanovenie vlastnej vnútornej organizácie, t. j. na zriadenie rôznych orgánov, rozdelenie právomocí medzi tieto orgány a vypracovanie pravidiel ich fungovania, takže procesným právom je nevyhnutne právo konajúceho súdu a kolízne normy sa v tejto oblasti neuplatnia.
- 10 Generálny advokát navrhuje v prvom rade uplatniť luxemburské právo a subsidiárne podať návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 11 Na jednej strane Súdny dvor Európskych spoločenstiev rozhodol, „že cudzie rozhodnutie uznané na základe článku 26 [Bruselského] dohovoru musí v dožiadanom štáte v zásade vyvolávať rovnaké účinky ako v štáte pôvodu“ (rozsudok SDES zo 4. februára 1988, Hoffmann, 145/86).
- 12 Na druhej strane Súdny dvor Európskej únie stanovil zásadu autonómnej definície pojmu právna sila rozhodnutej veci v práve Únie (rozsudok SDEÚ z 15. novembra 2012, Gothaer Allgemeine Versicherung a i., C-456/11, body 39 a 40) takto:

„Požiadavka jednotnosti pri uplatňovaní práva Únie vyžaduje, aby sa konkrétny rozsah tohto obmedzenia skôr definoval na úrovni Únie, než by mal závisieť od rôznych vnútroštátnych pravidiel týkajúcich sa právnej sily rozhodnutej veci.

Pojem právna sila rozhodnutej veci v práve Únie sa však netýka len výroku dotknutého súdneho rozhodnutia, ale vzťahuje sa aj na odôvodnenie, ktoré predstavuje nevyhnutnú podporu samotného výroku, a preto je od neho neoddeliteľné [pozri najmä rozsudky z 1. júna 2006, P & O European Ferries (Vizcaya) a Diputación Foral de Vizcaya/Komisia, C-442/03 P a C-471/03 P, Zb. s. I-4845, bod 44, ako aj z 19. apríla 2012, Artegoda/Komisia, C-221/10 P, bod 87].“

- 13 Tento súd si kladie otázku, či sa autonómna definícia právnej sily rozhodnutej veci týka všetkých jej podmienok a účinkov alebo či časť z nej treba vyhradiť pre právo konajúceho súdu a/alebo pre právo súdu, ktorý vydal rozhodnutie.
- 14 V prvom prípade sa pýta, či treba vychádzať z toho, že oba návrhy podané na súdy dvoch členských štátov majú z hľadiska autonómnej definície právnej sily rozhodnutej veci ten istý predmet, pokiaľ žalobca namieta tie isté skutočnosti, ale uvádza odlišné právne dôvody.
- 15 Konkrétnejšie sa pýta, či treba vychádzať z toho, že dva návrhy, z ktorých jeden je založený na zmluvnej zodpovednosti a druhý na mimozmluvnej zodpovednosti, ale oba sú založené na rovnakom právnom vzťahu, akým je výkon funkcie správcu, majú „rovnaký predmet“ v zmysle rozsudku Gubisch Maschinenfabrik (rozsudok SDES z 8. decembra 1987, 144/86).
- 16 V druhom prípade sa tento súd pýta, či z článku 33 ods. 1 nariadenia (ES) č. 44/2001[,] na základe ktorého bolo rozhodnuté, že súdne rozhodnutie sa musí v členských štátoch pohybovať s rovnakou pôsobnosťou a s rovnakými účinkami, aké má v členskom štáte, kde bolo vydané[,] vyplýva, že je potrebné vychádzať z práva súdu pôvodu, alebo je možné uplatniť právo dožiadaného súdu, pokiaľ ide o procesné dôsledky, ktoré sú s tým spojené.

Z TÝCHTO DÔVODOV tento súd

vzhľadom na článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie

KLADIE Súdnemu dvoru Európskej únie tieto otázky:

„1. Má sa článok 33 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, nazývaného „Brusel I“, vykladať v tom zmysle, že autonómna definícia právnej sily rozhodnutej veci sa týka všetkých jej podmienok a účinkov alebo že časť z nej treba vyhradiť pre právo konajúceho súdu a/alebo pre právo súdu, ktorý vydal rozhodnutie?

2. Majú v prvom prípade návrhy podané na súdy dvoch členských štátov z hľadiska autonómnej definície právnej sily rozhodnutej veci ten istý predmet, pokiaľ žalobca namieta tie isté skutočnosti, ale uvádza odlišné právne dôvody?

3. Majú dva návrhy, z ktorých jeden je založený na zmluvnej zodpovednosti a druhý na mimozmluvnej zodpovednosti, ale oba sú založené na rovnakom právnom vzťahu, akým je výkon funkcie správcu, rovnaký predmet?

4. Vyplýva v druhom prípade z článku 33 ods. 1 nariadenia (ES) č. 44/2001, na základe ktorého bolo rozhodnuté, že súdne rozhodnutie sa musí v členských štátoch pohybovať s rovnakou pôsobnosťou a s rovnakými účinkami, aké má v členskom štáte, kde bolo vydané, že je potrebné vychádzať z práva súdu

pôvodu, alebo je možné uplatniť právo dožiadaného súdu, pokiaľ ide o procesné dôsledky, ktoré sú s tým spojené?["]

[*omissis*]

[*omissis*] [prerušenie konania, vnútroštátne procesné otázky]

PRACOVNÝ DOKUMENT